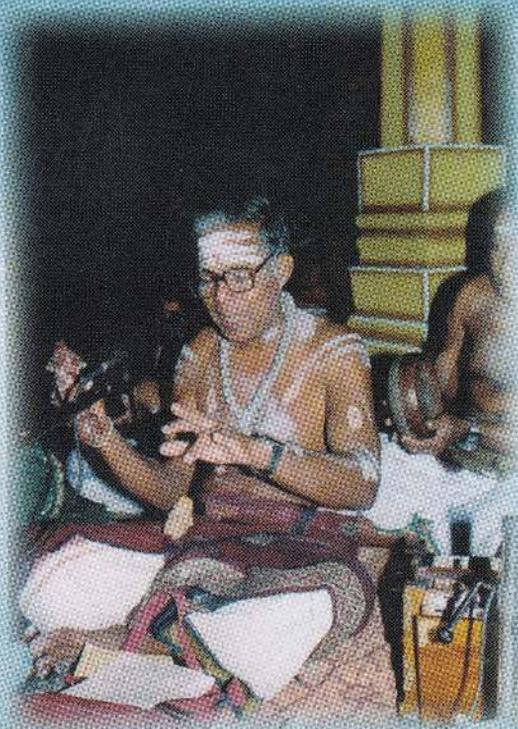

கதாப்பிரசங்க கலையும்

நானூழும்

கலாபூஷணம் ந. சிவசண்முகமூர்த்தி

கதாப்பிரசங்க கலையும் நானும்

திருமுருக. கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகளின்
பிரதமசீடன்

பிரசங்கபூஷணம்
சுழிபுரம் நடேசன் சிவசண்முகமூர்த்தி அவர்கள்

(நேரடியாகச் செவ்வி கண்டு எடுத்த அவர்களின்
வாழ்க்கை அனுபவப்பகிர்வு)

நூற்குறிப்பு

- நூற்தலைப்பு :** கதாப்பிரசங்க கலையும் நானும்
- நூலாசிரியர் :** செல்வி. சி. சிவராஜ்ஜனி
- பதிப்புரிமை :** திருமதி. சி. லோகாம்பிகை
- பதிப்பாண்டு :** 24 மாசி (2013)
- பக்கங்கள் :** 46
- அச்சமைப்பு :** மதி கலர்ஸ், நல்லூர் 0212229285
- வெளியீடு :** சிவகலாமன்றம் தொல்புரம்
தொ.பே: 0779595721

எம் வாழ்விற்கு ஒளியூட்டிய
அப்பாவிற்கு

இந்நூல்
சமர்ப்பணம்.

அணிந்துரை

ஒரு பண்பாட்டின் தனித்துவ அடையாளங்களாக மரபுக் கலைகள் முதன்மை பெறுகின்றன. இன்றைய உலகமயமாக்க அலைகளுக்கும் அப்பால் ஒரு தேசத்தின் ஆத்மாவைக் காக்கும் அரணாகவும் அவை விளங்குகின்றன. இந்தவகையில் தமிழ் மரபில் கதாப்பிரசங்கம் பெறும் இடம் முக்கியமானது. ஆலயங்களை மையமாகக்கொண்டு இடம் பெற்ற புராணப் படிப்பின் படிம வளர்ச்சியாக கதாப்பிரசங்க மரபினை ஆய்வாளர்கள் நோக்குவர். இயல் - இசை - நாடகம் எனப்படும் முத்தமிழும் இசைந்து கனிந்த கலைவடிவாக விளங்கும் கதாப்பிரசங்கத்தின்வழி பண்பாட்டின் விழுமியங்கள் காலங்காலமாக கையளிக்கப்பட்டன. தமிழில் கதாப்பிரசங்க கலை என்ற ஊடகத்தினை கையாண்டு வெற்றிகண்ட கலைஞர்களில் நாட்டார் கலைவல்லாளர் சுழிபுரம் ந.சிவசண்முகமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

நாட்டார் பாடல்கள், பண்ணிசை, வில்லிசை, கூத்திசை, புராணபடனம், கதாப்பிரசங்கம் என விரியும் மரபுவழி வெளிப்பாட்டுக்கலைகளில் தன்முத்திரையை பதித்தவர் கலாபூஷணம் சிவசண்முகமூர்த்தி. பண்பாட்டின் உயிர்皮னை தேசத்து அரங்குகளிலும், கடல்கடந்த தமிழ்கூறும் நல்லுலகத்தின் புலமெலாம் ஒலித்த சிவசண்முகமூர்த்தி அவர்களின் குரல் அண்மையில் ஓய்ந்து போன துயரம் கனமானது.

எங்கள் கலைமரபின் வல்லமைகளை அடையாளம் காட்டி, அக்கலைகளின் அடையாளமாகவே இறுதிவரை வாழ்ந்த கலைஞர் சிவசண்முகமூர்த்தியின் பிரிவு, ஈடு செய்ய முடியாத பண்பாட்டு இழப்பாக உணரப்படுகின்றது.

இந்த இழப்பின் துயர எல்லைகளுக்கும் அப்பால் அவரின் மேலான கலை வாழ்வின் அர்த்தங்களை காக்கும் காலப்பணி எங்களுக்கு முன்னால் உள்ளது. அவரது கலை வாழ்வின் பாடங்களை எதிர்கால சந்ததிக்கு கையளிக்கும் சமூகப்பொறுப்பாகவும் இது அமையும். மரபின் முதுசொம்களை ஆவணப்படுத்தும் எங்கள் காலக்கடமையின் ஒரு சிறு துளியாகவே “கதா பிரசங்க கலையும் நானும்” என்ற இந்நேர்காணல் பதிவு வெளியாகின்றது.

'அப்பாவின் நினைவைக்காக்க என்ன செய்யலாம்' என்ற அவரின் பிள்ளைகள் கண்ட துடிப்பிடை பிறந்தது இந்நூல் என்றால் மிகையில்லை. 'மரபைக்காக்கின்றோம், பண்பாட்டைப் பாதுகாக்கின்றோம்' என்ற வாய்ச் சொல் ஆரவாரங்களிடையே சிவசண்முகமூர்த்தி என்ற கலை ஆளுமையையும் ஆவணப்படுத்த மறந்த பதிவே எங்களிடம் எஞ்சியுள்ளமை பெரும் பண்பாட்டுத்துயரமாகும். இருந்தபோதும் தன் இசைக் கல்வித் தேவையின் ஒரு பகுதியாக அப்பாவை நேர் காணல் செய்த மகள் சிவரஞ்ஜனியின் பண்பாட்டு உணர்திறனாய் சிறியளவி லேனும் அவரது கதாப்பிரசங்ககலை அனுபவங்களை அறியும் வாய்ப்பு எமதாகின்றது.

கதாப்பிரசங்கத்தை ஒரு புனிதமான அழியாத சொத்தாக யாவரும் நேசிக்கவேண்டும். நல்ல விழுமியங்களைக் கொண்ட வர்களாக அது எங்களை உருவாக்கும், என கதாப்பிரசங்கத்தின் உயரிய இலக்கினை தெளிவுபடுத்தும் சிவசண்முகமூர்த்தி அவர்கள் தமிழ்கூறும் நல்லுலகெல்லாம் புகழ்பெற்ற திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் அவர்களை மானசீக குருவாகக் கொண்டு கதாப்பிரசங்க கலை வாழ்வை தொடங்கியவர். பின்னாளில் நேரடியாகவே அவரது தரிசனத்தையும் ஆசிரியையும் பெற்றுக் கொண்டவர். நாட்டார் பாடல் இசைச்சக்கரவர்த்தியென அவரது வாயாலேயே பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டவர். இந்த கலையின் நுட்பங்களை நன்கு அறிந்து உணர்ந்து அதனை

அறிவார்ந்த முறையிலும் கலை அழகு குன்றாமலும் அளிக்கை செய்து பலரது பாராட்டினையும் தமதாக்கியவர்.

வரன்முறையான இசைப்பயில்வு - இசையின் முழுதளா விய கூறுகளையும் அங்கீகரித்து உள்வாங்கும் பூரணத்துவம், அறிவை தேடி அனுபவமாகும் அயராத ஆர்வம் என்பன அவரது கதாப்பிரசங்க வெற்றியின் அடிப்படைகள். நாட்டார் கலை வல்லாளராக அதன் அழகுபரிமாணங்களை வெளிப்படுத்திய அதேவேளையில் சொல்லியல் இசையின் தாளமும் அவர்வசமாயிருந்தது. பள்ளிப்பருவமுதலே அவர்கண்ட இசை, நாடக அரங்க அனுபவங்கள், பின்னாளில் இலங்கை வானொலியின் கிராமிய நிகழ்ச்சி தயாரிப்பாளராக கண்ட தொடர்பியல் பயில்வுகள், ஓர் ஆசிரியராக சமூகத்து மனங்களை அளந்தவல்லமை என விரிந்ததொரு பண்பாட்டுப் பரப்பில் அவரது கலைப் பயணம் அமைந்தது.

நிறைந்த பண்பாட்டு நெருக்கடிகளையும் அடையாள இழப்புக்களையும் சந்திக்கும் சூழமைவில் பண்பாட்டு மேன்மையை தன்வாழ்வாக கொண்டு வழிகாட்டிய சிவசண்முக மூர்த்தியின் இந்நூல் வெளியீடு பெறுமதியானது. இந்த நேர் காணல் பதிவை காத்து எமக்களிக்கும் செல்விகள் சிவகௌரி, சிவரஞ்ஜனி, செல்வன் சிவசங்கரன் மற்றும் திருமதி லோகாம்பிகை சிவசண்முகமூர்த்தி ஆகியோர்க்கு எங்கள் பண்பாட்டியல் உலகம் என்றென்றும் கடமைப்பட்டது.

நிறைந்த அன்புடனும் நட்புடனும் நெடுநாட்களாக என் அகத்து நெருங்கியிருந்த சிவசண்முகமூர்த்தியவர்களின் இந்த நினைவுப்பதிவுக்கு அணிந்துரை எழுதக்கூடாததையை ஒரு பேறாகவே கருதுகின்றேன். இன்னமும் எங்களுக்கான பணிகள் நிறையவேயுள்ளதாக உணருகின்றேன்.

சிவசண்முகமூர்த்திபோல எங்களிடையிலும் கலைஞர் களை ஆவணப்படுத்தும் பண்பாட்டுக் கடமையென்பது தனிமனி தர்களால் மட்டும் பூரணமாவதில்லை. இதற்கென அமைந்துள்ள சமூகப்பண்பாட்டு நிறுவனங்களின் மிகப் பெரிய பொறுப்பாகும். இந்த கூட்டுப் பொறுப்பினை உணர்ந்து செயற்படும் பண்பாட்டு பணியை அமரரான சிவசண்முகமூர்த்திக்காக எங்கள் அஞ்சலி யாக்குவோம்.

பேராசிரியர், கலாநிதி என். சண்முகலிங்கன்
முன்னாள் துணைவேந்தர்,
சமூகவியல் பேராசிரியர்
சமூகவியல் துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

31.01.2013

முன்னரை

என்னுடைய இசைக்கலாவித்தகர் சான்றிதழ் கல்வியின் ஓர் அங்கமாக அப்பாவின் கதாப்பிரசங்க கலையனுபவங்களை நோக்கண்ட பெருமிதத்தோடிருந்தேன். இன்று அந்த நோக்கானலே அவரின் நினைவு பதிவாகும் என்று கனவிலும் கண்டதில்லை.

அப்பாவின் நினைவுகள் எங்களுக்குள் விஸ்வரூப தரிசனமாய் நிறைந்துள்ளன. அப்பாவின் கலை வாழ்வின் பிரிக்க முடியாத பகுதிகளாக நாங்கள் இருந்தோம். அக்கா கௌரி, தம்பி சங்கர், நான் என மூவரும் அப்பாவின் அரங்க செயற்பாடு களில் இசைந்திருந்தோம்.

இசையை என்வாழ்வாக்கி பல்கலைக்கழக பட்டக்கல்வி வரை பயிலச்செய்து இன்றைய என் ஆசிரியப் பணியிலும் என் வல்லமையாய் துணை நின்றவர் என் அப்பா. நாட்டார் பாடலா, வில்லுப்பாட்டா, கதாப்பிரசங்கமா, பாடசாலைப்போட்டிகளுக்கான படைப்புக்கள் வரை அப்பாவின் ஆக்கங்கள் எங்கள் ஆதாரமாக விளங்கின. சடுதியில் இன்று எம்மை விட்டு அவர் பிரிந்த துயரத்தை தாங்கமுடியவில்லை.

நீள உடனிருப்போம் என்ற நினைவில் அவரை முழுமையாய் பதிந்துகொள்ள மறந்தோம். இந்த நோக்கானலானது கைவசமானது. அவரது ஒலிப்பதிவுகளில் கைவசமிருந்த சிலவற்றை 'பண்பாட்டின் குரல்' என்ற மகுடத்துடன் ஓர் ஒலிப் பேழையாக வெளியிடும் முயற்சியில் அக்கா கௌரி.

அப்பாவை பதிந்திடும் எங்கள் தவிப்புக்கு ஆறுதலான அப்பாவின் அன்புக்கு பாத்திரமான பேராசிரியர் என். சண்முக லிங்கன் அவர்களின் வழிகாட்டலில் உருப்பெற்ற இந்த படைப்புக் களை அப்பாவின் பொன்னடிகளில் அர்பணமாக்குகின்றோம்.

அப்பாவின் சிவா + குடும்பத்தினர்.

பதிப்புரை

நல்லதொரு வாழ்வினை எமதாக்கினை

என்றென்றும் இசைமையமான இல்லறத்தில் பிள்ளை களையும் கலை வல்லவர்களாக வளர்த்தெடுத்தோம்.

தேசம் முழுக்க அன்பர்களும் ரசிகர்களுமாய் வாழ்த்தி நிற்க எல்லையிலா மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்திருந்தோம்.

இன்று உங்கள் பிரிவில் தனித்துப்போனோம். செய்வத றியாது தவித்து நிற்கின்றோம்.

உங்கள் நினைவுகளைப் போற்றும் பணிகளே இனி எங்கள் வாழ்வாகும். இந்தவகையில் நீங்கள் ஆரம்பித்த சிவ கலாமன்றத்தின் பணிகள் தொடரும் உறுதியை இன்றே எடுக்கின் றோம். இம்மன்ற பணியின் தொடக்கமாக உங்கள் கதாப்பிரசங்க அநுபவங்களை பகிர்ந்திடும் நோக்கில் வெளியிடும் “கதாப்பிரசங்க கலையும் நானும்” எனும் இந் நேர்காணலை உங்கள் பாதக்கமலங்களில் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

திருமதி. லோகாம்பிகை சிவசண்முகமூர்த்தி

“சிவகலாமன்றம்”

தொல்புரம்.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1) இசைத்துறைகள்	01
2) கதாப்பிரசங்கம் என்றால் என்ன	02
3) கதாப்பிரசங்கமும் அதன் வரலாற்று முறையும்	03
4) ஈழமணித்திருநாட்டில் கதாப்பிரசங்கத்தின் வளர்ச்சியும் வளர்ச்சிக்காகச் சேவையாற்றியோரும் ஆற்றி வருவோரும்	04
1. அமரத்துவமடைந்த கதாப்பிரசங்கியார்கள்	05
2. வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கதாப்பிரசங்கியார்கள்	05
5) நேரடி செவ்வி:- திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகளின் பிரதம சீடர் பிரசங்கபூஷணம், கலாபூஷணம் சுழிபுரம் நடேசன் சிவசண்முகமூர்த்தி அவர்களுடன்	6-33
6) நிறைவுரை	34-36

கதாப்பிரசங்கியார் பிரசங்கபூஷணம் கலாபூஷணம் சுழிபுரம் திரு.நடேசன் சிவசண்முகமூர்த்தி அவர்களை வரவேற்றுப் பாராட்டும் நிகழ்வு

இசைத்துறைகள்

இசைக்கு இசைந்தவன் இறைவன் ஆவான் எனுங்கூற்றுக்கு அமைய இசை யாவற்றையும் ஈர்க்கவல்லது. அப்பர் பெருமானும் “தமிழோடு இசை பாட மறந்தறியேன்” என்று இசையின் பெருமையை உலகிற்குக் காட்டினார்கள். இசை என்பது இசைந்து வருவது. அனைவரையும் இசையவைப்பது. யாவர்க்கும் இனிமை பயப்பது.

மனிதனுடைய பொழுதுபோக்குத்துறைகள் பற்பலவுள. அவற்றில் இசைத்துறையும் ஒன்று. இவ்விசைத்துறையில் நாட்டம் கொள்ளாதவர் எவரும் இல்லையென்றே கூறலாம். தமிழில் எழுந்த இசைத்துறைகளில் முக்கியத்துவம் பெறுவன நாட்டார் பாடல் இசை, வில்லிசை, பண்ணிசை, கூத்துஇசை, நாடகஇசை, கர்நாடக இசை எனக்கூறலாம். இவற்றோடு ஆலயங்களில் தனித்துவம் பெற்றதாக இசையோடு சேர்ந்ததாகவுள்ள சங்கீத கதாப்பிரசங்கம், (கதாப்பிரசங்க கலையும் நானும்)

புராணப்படிப்புகள் அமைகின்றன.

இவ் இசைகளிலே மேடை அமைப்போடு கூடிய இசையாக அமைவன கூத்து இசைகள், இசைநாடக இசைகள், சிறிய நாட்டார்பாடல் அமைவான இசை, வில்லிசை, பண்ணிசை, கர்நாடகஇசை என்பன பிரத்தியேகமான பெரிய அரங்குகளில் இல்லாமல் ஆலய மண்டபங்கள், ஆலய முன்றில்கள், மடாலயங்களில் நடைபெறும் நிகழ்வுகள், புராணப்படிப்பும் கதாப்பிரசங்கமும் எனக்கூறலாம். கூடுதலாக ஆலயங்களும், மடாலயங்களுமே இத்துறைகளை வளர்த்து வருகின்றன எனத்துணிந்து கூறலாம்.

கதாப்பிரசங்கம் என்றால் என்ன?

ஓர் கதையினை மக்கள் மத்தியில் இசையோடு சொல்வதே பிரசங்கமாகும். இசைக்கருவிகளை பக்கவாத்தியமாக அமைத்து செய்கின்ற பிரசங்கம் சங்கீத கதாப்பிரசங்கம் என அழைக்கப்படுகின்றது. இன்றைய மக்களுக்குள் சிலர் சொற்பொழிவையும் கதாப்பிரசங்கம் என்பர். இது தவறு சொற்பொழிவு கதைகளை அடிப்படையாக கொள்ளாமலும் வரும் ஆனால் கதையை அடிப்படையாக கொண்டு வருவதே கதாப்பிரசங்கமாகும். அஃது இசையோடு அமைந்தால் இசைப்பேருரை என்றும் கூறலாம்.

பிரசங்கம் எனும்போது பிரசங்கித்தல் என்று பிரிக்கலாம். வெளியாருக்கு எடுத்துக்கூறல். எனவே பேசுபவன் மக்கள் மத்தியில் வெளிப்படுத்த எழுந்ததே பிரசங்கம். இஃது நீண்டநேரமாக அமைவதால் இன்றும் சிலர் தனியாள் ஒருவன் ஒருவரோடு நீண்ட நேரம் பேசினால் “பிரசங்கமோ” செய்கிறாய்? என்பர்.

கதாப்பிரசங்கம் தாய்நாடாகிய இந்தியாவில் பல இடங்களில் வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றதென்றாலும் எம்நாடோடு தொடர்புடைய தென்னாட்டிலேயே கூடுதலாக இருக்கின்றது. என்று கூறலாம். தமிழ்நாட்டிற்கும் சேய்நாடாகிய ஈழநாட்டிற்கும் சைவசமயத் தொடர்

புகள் அதிகம். அன்றுதொட்டு இன்றுவரை இருந்துவருகின்றன. ஆகவே கதாப்பிரசங்க நிகழ்வுகளும் இரு நாடுகளிலும் வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றன. இருப்பினும் இன்றைய நிலையில் வெவ்வேறு இசைத்துறைகள் மக்கள் மத்தியில் நுழைந்ததால் கதாபிரசங்கத்தின் வளர்ச்சி சற்றுக் குறைந்துள்ளது. இந்நிலையில் தென்னிந்திய நாடாகிய தமிழ்நாட்டில் திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள் போன்றவர்களால் கதாப்பிரசங்கம் ஓர் உன்னத நிலையைப் பெற்றுள்ளது.

கதாபிரசங்கமும் அதன் வரலாற்று முறையும்

இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய முத்தமிழும் விரவி வருவது சங்கீத கதாப்பிரசங்கம். இயல் இசையோடு ஏற்ற இறக்கம் உச்சரிப்புக்கள், தனியுரை இசையிடையிட்ட உரை, நாடகத்திற்கு புலப்படுவது போல் முகபாவங்கள் யாவும் நல்லதோர் கதாப்பிரசங்கத்தில் நாம் பார்க்கக்காணலாம். இத்தகு முறையில்தான் கதாப்பிரசங்கத்தை பலர் செய்து வந்தார்கள்.

கதாப்பிரசங்கம் எப்பொழுது தோன்றியது என்பதற்கான காலவரை கிடையாது. தமிழும், சைவமும் ஏனைய இந்து மதங்களும் தோன்றிய காலத்தில் இருந்தே கதாப்பிரசங்கம் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றார்கள். சங்ககாலங்களில் இருந்த இசையிடைப்பேச்சும் சங்கமருவியகால பாக்களிலும் பல்லவர்கால பக்திலக்கியங்களிலும் சோழர்கால விருத்தப்பாக்களிலும் நாயக்கால அந்தாதிகளிலும் ஐரோப்பியர்கால சில உரைநடைகளிலும் குறிப்புகளும் சிறுதகவல்களும் இருந்தபோதிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டிலேதான் இதனது வளர்ச்சி மேலோங்கியதென்று கூறலாம்.

ஆலயங்களில் புராணப்படிப்போடு தத்துவார்த்த விளக்கங்கள் இசையிடையிட்ட உரைகள் தோன்றின. காலக்கிரமத்தில் இசையிடையிட்ட உரை இசைப்பேருரையாக மலர்ந்தது. இசைப்

பேருரை பக்கவாத்தியசகித இசையும் சேர்ந்து சங்கீதகதாப்பிரசங்கமாக பொலிந்தது. இந்நிலை தமிழ்நாட்டில் மலையதாஸ் பாகவதருக்கு முன்பேயே வளர்ச்சி கண்டது. மலையதாஸ் பாகவதர் காலத்தில் உயர்ச்சிபெற்றது. இவரது மகனார் திருமுருககிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள் காலத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கேட்கும் கதாப்பிரசங்கமாக உச்ச நிலை அடைந்தது. இதே போன்று ஈழமணித்திருநாடாகிய நம்ம நாட்டில் கதாப்பிரசங்கத்தை வளத்தோர்பற்றி சற்று நோக்குவோம்.

ஈழமணித்திருநாட்டில் கதாப்பிரசங்க வளர்ச்சியும் வளர்ச்சிக்காகச் சேவையாற்றியோரும் ஆற்றிவருவோரும்.

இசைத்துறையில் தனித்துவமான கதாப்பிரசங்கம் ஈழமணித்திருநாட்டில் நாவலர்ப்பெருமான் காலத்திற்க்தான் நல்லதோர் தோற்றம் பெற்றது. நாவலருக்கு முந்தியகாலத்தில் இஃது தோற்றம் பெற்றாலும் நாவலர் தான் ஆலயங்களிலும் மடாலயங்களிலும் பிரசங்கத்ததைச் செய்து மக்கள் மத்தியில் சைவசமய உண்மைகளைப் பிரச்சாரம் செய்தார். நாவலர் சங்கீத கதாப்பிரசங்கம் நடாத்தாவிட்டாலும் இசையிடையிட்ட உரை கொண்டு கதாப்பிரசங்கம் செய்து கதாப்பிரசங்க நிகழ்விற்கே உயிருட்டினார்.

நாவலரின்பின் ஈழவளநாட்டில் பல கதாப்பிரசங்கிமார் தோன்றினர். சங்காணை நாகலிங்க சுவாமிகள், சங்கரபண்டிதரும் கதாப்பிரசங்கத்திற்கு மெருகூட்டினர். ஈழநாட்டில் கதாப்பிரசங்கத்தை வளர்த்தவர்கள் பலர் அமரத்துவமடைந்தாலும் ஒருசிலர் இன்றும் நம்மிடையே வாழ்ந்துவருகின்றார்கள். அவர்களின் விபரத்தை இங்கு தருகின்றேன்.

அமரத்துவமடைந்த கதாப்பிரசங்கியார்கள்

1. நாவலர் பெருமான் அவர்கள்
2. நாகலிங்க சுவாமிகள் அவர்கள்
3. சங்கர பண்டிதர் அவர்கள்
4. இளமையில் மணிஐயா என்று அழைக்கப்பெறும்
சோமசுந்தர பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் அவர்கள்
5. அளவையூர் இசைமணி ஆசிரியர் பொன்னம்பலம் அவர்கள்
6. திருப்பூங்குழ ஆசிரியர் ஆறுமுகம் அவர்கள்
7. திருமலை பண்டிதர்.இ.வடிவேல் அவர்கள்
8. நாச்சிமார் கோவிலடி கதாவாரி கணேசசுந்தரம் அவர்கள்

வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் கதாப்பிரசங்கியார்கள்

1. அளவையூர் அருட்கவி.யோககவி –
கலாநிதி.சீ.வினாசித்தம்பிப் புலவர் அவர்கள். ♦
2. திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகளின் பிரதமசீடன்
கலாபூஷணம் பிரசங்கபூஷணம் சுழிபுரம் நடேசன்
சிவசண்முகமூர்த்தி அவர்கள். ♦
3. திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகளின் அருளாசி
பெற்ற வல்வெட்டித்துறை கலாபூஷணம் டாக்டர் சிவஅன்பு
அவர்கள்
4. சோமசுந்தர பரமாச்சாரிய சுவாமிகளின் பிரதமசீடன்
கானவாரிதி கந்தர்மடம் பிரம்மபூரி நித்தியானந்த சர்மா
அவர்கள்
5. கலாபூஷணம் கதா இசைமணி உடுவில் எம்.எஸ்.பூரி
தயாளன் அவர்கள்
6. பிரசங்கமாமணி கலாபூஷணம் பன்னாலை
பொன்.தெய்வேந்திரன் அவர்கள் ♦

(♦ அமரர்கள்)

இன்றும் நம் நாட்டில் கதாப்பிரசங்க முறையையும் அதன் தனித்துவத்தையும் தமது முன்னோர்கள் காட்டிய வழியிலே கதாப்பிரசங்கத்தைச் செய்து வருபவரும் ஈழமணித்திருநாட்டிலுள்ள பல இடங்களிலும் மேற்கூலக கிழக்குலக நாடுகள் பலவற்றுக்கும் சென்றும் கதாப்பிரசங்கம் மூலமாக எம்நாட்டிற்குப் பெருமை தேடித்தந்தவரும் பலவிருதுகளையும் 27 கௌரவ பட்டங்களை யும், வாழ்த்துக்களையும் பெற்றவரும் திருமுருககிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகளின் பிரதம சீடனுமாகிய பிரசங்கபூஷணம், கலாபூஷணம் சுழிபுரம் நடேசன் சிவசண்முகமூர்த்தி அவர்களை நேரில்பேட்டி கண்டு அவர்மூலமாக கதாப்பிரசங்கம் பற்றியும் அவரது வரலாற்று அனுபவங்கள் பற்றியும் யான் அறிந்தவற்றை இங்கு தருகின்றேன்.

**திருமுருககிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகளின் பிரதம
சீடனுமாகிய பிரசங்கபூஷணம், கலாபூஷணம் சுழிபுரம் நடேசன்
சிவசண்முகமூர்த்தி அவர்களோடு நேர்காணல்.**

சிவரஞ்ஜனி:- ஐயா வணக்கம்

இன்று கதாப்பிரசங்கதுறையில் மிக பிரபல்யம் பெற்றுத் திகழும் தங்களைக் காண்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். ஐயா! தங்கள் வரலாற்றைப்பற்றியும் தங்களின் கதாப்பிரசங்கம் செய்கின்ற முறைகள் பற்றியும் தங்களின் அனுபவங்கள் பற்றியும் அறிவதற்காக வந்துள்ளேன். தங்களைப்பற்றிய விபரங்களை விபரமாகத் தருவீர்களா?

திரு.ந.சிவசண்முகமூர்த்தி அவர்கள்:- வணக்கம்! தங்களிடம் என்னைப்பற்றிய வரலாறு கதாப்பிரசங்கம், யான்செய்வதில் பெற்ற அனுபவங்கள் பற்றியும் இங்கு யான் தருவதில் உளப்பூரிக்கின்றேன். முதலில் எனது பிறப்பு, குடும்ப விபரங்களை கூறுகின்றேன்.

சிவரஞ்ஜனி:- சரி கூறுங்கள் ஐயா!

என் பிறப்பும் குடும்ப விபரமும்

யான் இம்மண்ணில்பிறந்த இடம் சுழிபுரம் மேற்கு கிராமமாகும். புகழ்பூத்த விக்ரோநியாக்கல்லூரியின் முன்னாள் தலைமையாசிரியர் திரு.ஏரம்பமுர்த்தி சட்டம்பியார் அவர்களுடைய பரம்பரையில் மலாயன் பென்ஷனர் அம்பலவாணர் நடேசன் வள்ளியமை தம்பதிகட்கு ஆறாவது பிள்ளையாக பிறந்தேன். சுழிபுரம் பறாணை முருகனுக்கு தாய் தகப்பன் கந்தசஷ்டி விரதம்பூண்டு என்னைப் பெற்றெடுத்ததால் எனக்கு சிவசண்முகமுர்த்தி என்ற பெயரை சூட்டி மகிழ்ந்தனர் பெற்றோர். கல்விச் சூழல், பொருளாதாரச் சூழல், உறவினர் சூழலாலும் யான் செல்லப்பிள்ளையாக வளர வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. தாயார் பாலூட்டும் காலத்திலும் தந்தையார் தூக்கி கொஞ்சி விளையாடும் காலத்திலும் நாட்டார் பாடல்களையும் தேவார திருவாசகங்களையும் முருகன் தோத்திரப் பாடல்களையும் கேட்டு மகிழ்வேன் என்று முத்தமையனார் அமரர் திரு குருபரன் அவர்கள் கூறக்கேட்டதுண்டு. இச்சூழல்தான் என்னை பிற்காலத்தில் நாட்டார்பாடல், பண்ணிசை, கதாப்பிரசங்கங்களில் ஈடுபட வைத்ததோ என்று அன்றைய நிலையை இன்று சிந்திக்கின்றேன்.

சிவரஞ்ஜனி:- சரி ஐயா தங்களது ஆரம்பக்கல்வியையும் இசைத்துறையில் தாங்கள் காட்டிய நாட்டத்தையும் கூறுவீர்களா?

ஆம்:- எனது ஆரம்பக்கல்வியை என் தந்தையாரிடம் மூன்று வயதில் பெற்று பின் ஐந்து வயதில் சுழிபுரம் ஐக்கியசங்க சைவ வித்தியாசாலையில் பெற்றேன். 1947ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1951ம் ஆண்டு வரையும் இங்கு கற்றேன். கற்கும் காலத்தில் புகழ்பூத்த புலவரும் அதிபருமாகத் திகழ்ந்த கரவெட்டி கதிர்காம உபாத்தியாயரும் கரவெட்டி கந்தவனம் உபாத்தியாயரும் மூளாய் மயில்வாகனம் உபாத்தியாயரும் சுழிபுரம் ஐயா உபாத்தியாயரும்

எனக்கு கூடுதலாக கற்பித்தார்கள். சைவ நல்லொழுக்கம், சைவஆசாரமுறைகள் யாவற்றையும் கடைப்பிடிக்கவும் பஜனை, திருமுறை ஓதல், இசைநாடகங்கள், பேச்சுப்போட்டிகளில் பங்கு பற்றல் போன்ற இன்னோரன்ன துறைகளுக்கு என்னை நெறிப் படுத்தி வழிப்படுத்தி வைத்தனர். பாடசாலையில் நடைபெறும் கலைநிகழ்ச்சிகள் யாவற்றிலும் பங்குபற்றுவதோடு ஒவ்வோர் வெள்ளிக்கிழமை பூசையில் திருமுறை ஓதுதலோடு, ஆத்திசூடி போன்ற அறிவுப்போட்டிகளிலும் மனனப்போட்டிகளிலும் பங்கு பற்றி வந்தேன். அன்று சாமிகட்டி பூசை, பஜனை செய்யும் முறைகளை ஆசிரியர்கள் சொல்லித்தருவார்கள். ஆறுவயதில் ஆசிரியர் சொல்லித்தந்த பாடலைக் கூறி ஆரம்பக்கல்வி நிலையை நினைவு கூறுகிறேன்.

பஜனை:- தம்பி தாங்கள் கோயில் கட்டிச் சாமி
ஒன்றை உள்ளே வைப்போம். சும்பிட்டு
நாங்கள் பூஜை செய்வோம் கூடியாடிப் பாடினோம்
(தம்பி)
ஓட்டைவாளி நல்லமேளம் ஓலைச்சருளே
நாகசின்னம் பாட்டுப்பாடிப் பஜனை செய்வோம்
பக்தியோடு பூஜை செய்வோம்
(தம்பி)

இவ்வாறு ஆரம்பக்கல்விக் காலம் மனதிற்கு மனமகிழ்வையும் பிற்காலத்திலும் இசைத்துறைகளில் யான்ஈடுபட வாய்ப்பிளையும் எனக்கு அடிகோலிவைத்தது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். இந்நிலையில் என்னைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் சமயசம்பந்தமான கல்வியிலும் பண்ணிசை ஓதுவதற்கு சுழிபுரம் சிவலோகர் சேதுகாவலர் என்று சைவப்புரவலர் விரும்பினார். இதற்காக எந்தகப்பனாரை அணுகினார். ஆனால் தகப்பனார் என்னைத் தன்னிடமிருந்து பிரித்துவிடத் தயங்கினார். ஆதலால் தமிழ் நாட்டிற்கு செல்லும் வாய்ப்பு இல்லாமல் போய் விட்டது. என்னை இங்கு கற்பித்து உயர்கல்வியை மேற்கொள்ள வைப்பதே

தகப்பனாரின் நோக்காக இருந்தது.

ஐயா! தங்களின் இடைநிலைக்கல்வி பற்றி கூறுங்கள்.

என் இடைநிலைக்கல்வி சுழிபுரம் விக்ரோறியாக்கல்லூரியில் 1952 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1958ஆம் ஆண்டு வரை இடம் பெற்றது. இக்கால கட்டம் சமய இலக்கிய நாடகம் போன்ற துறைகளில் யான் பிற்காலத்தில் ஈடுபட உறுதுணையாகவும் அடியத்திவாரமாகவும் அமைந்தது. எனது பாட்டனார் ஏரம்பழாத்திச் சட்டம்பியார் காலத்தில் ஆரம்பமாகிச் சைவப்பெரியார் சிவபாத சுந்தரனார் காலத்தில் மிக மிக வளர்ச்சி பெற்ற முழுமையான கல்லூரியில் ஐந்தாம் வகுப்புத் தொடக்கம் சிரேஷ்டதராதர வகுப்புவரை பயின்றேன்.

நான் படிக்குங் காலத்தில் சுதமலையைச் சேர்ந்த எஸ்.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அதிபராக சேவையாற்றினார். அவர் காலத்தில் சமய இலக்கிய நிகழ்வுகளுக்குக் குறைவேயில்லை. ஓர் முறை எங்கள் அதிபர் அவர்கள் சுழிபுரம் வைரவர், சுழிபுரம் பத்திரகாளியம்மன் ஆலயங்களில் நடைபெற்று வந்த பலயிடுதலைக் கடுமையாக எதிர்த்ததோடு என்போன்றவர்களையும் பிரச்சாரக் கூட்டத்தில் ஈடுபடுத்தினார். அந்தக் காலத்தில் யான் நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவர் பாடிய ஆடுகதறிய பாடல்களை மிக உருக்கமானவும், ஒப்பாரியாகப்பாடியும் பேசியும் வந்தேன். இதனால் மேடையில் கல்லெறிபட்டேன்.காயமடைந்தேன். இவ்வடு இன்றுமுளது. வடு இருந்தாலும் ஆடுவெட்டும் வழு அன்றே போனது. இந்நிகழ்வு என்சமய ஆன்மீகத்துறைக்கு ஓர் விழிப்புணர்ச்சியை ஊட்டியது.

எனது இடைநிலைக் கல்விக் காலத்தில் இலக்கிய விழாக்கள் நடைபெற்றன. இதில் யான் செயலாளராகவிருந்து இந்தியாவிலிருந்து தற்புருததேசிகன் சாலை இளந்திரியன் போன்ற பிரமுகர்களை அழைத்து மகிழும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது.

இதனைவிட K.B.சுந்தரம்பாள் போன்ற இசை வல்லாளர் சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரி வந்து இசைக்கச்சேரிகள் செய்து பல இசைப்பிரியர்களின் உள்ளத்தில் இடம்பெற்றார்கள். இவ்வேளை பிரதி வெள்ளிக்கிழமை தோறும் திருமுறை ஓதும் என்னை அன்புள்ள அதிபர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் K.B.சுந்தரம்பாள் அவர்கள் வருவதற்குத் தாமதமாகும். இங்குள்ள சனவெள்ளத்தை ஓரளவு சத்தம் செய்யாமல் அடக்க என்னைப்பாடிடும்படி பணித்தார்கள். முதலில் தயங்கினேன், பின் துணிவே துணை என்று முருகனை நினைந்து பாடினேன். K.B.சுந்தரம்பாள் அம்மா வந்ததை மறந்து பாடினேன். அவர்கள் என் பாடலை (அவரது பாடல்களான ஞானப்பழம், தனித்திருந்து) கேட்டு மகிழ்ந்து பன்னிரண்டு வயதுப் பையனாகிய என்னை தன் அருகே அழைத்து முதுகில் தட்டிக்கொடுத்து “அப்பனே! முருகன் புகழை என்றும் இசையோடு பாடி நீரும் மகிழ்ந்து எல்லோரும் மகிழவும் வைக்கவேண்டும்” என்று அன்று ஆசீர்வாதம் செய்தது இன்று என்னை முருகபக்தனாக ஆக்கியது. என்று கூறி மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இவ்வாறு என் இடைநிலைக் கல்வியை யான் சிறப்பாகக் கற்றதோடு இசை இயல் துறைகளிலும் பிரகாசம் பெறும் வாய்ப்பைப் பெற்றேன். இன்னும் கால்பந்தாட்டம் குத்துச்சண்டை, மல்யுத்தம், யோகாசனம், சாரணியம் போன்றவற்றிலும் ஆர்வம் காட்டிப் பல பரிசுகளையும் பெற்றேன். பேச்சுப்போட்டியில் கல்லூரியில் படிக்குங்காலம் வரை முதல்பரிசு பெற்றதோடு அக்காலத்தில் சனசமூகநிலையங்கள், வானொலிப் போட்டிகளிலும் பங்குபற்றிப் பரிசில்கள் பெற்றேன். இவ்வாறு இசைத்துறைகளில் யான் வளர்ச்சி பெற வைத்தவர்கள் எனக்கு இசைக்கல்வியூட்டிய ஆசான்களே. சங்கீதபூஷணம் திரு.கு.வேலாயுதபிள்ளை அவர்களிடமும் கொக்குவில் குமாரசாமிப்புலவரின் மருமகன் சங்கீதபூஷணம் திரு.செ.இரத்தினசபாபதி அவர்களிடமும் முறைப்படி சங்கீதம் பயின்றேன். பயிலும் காலத்தில் “நந்தனார் நாடகம்” இதில் சங்கீத பூஷணமும் முன்னாள் பிரதிக்கல்விப்பணிப்பாளரும் ஆகிய

திரு.சுப்பையா. கணபதிப்பிள்ளை, சங்கீதபூஷணம் ஆசிரியர் திரு.வை.உருத்திரன் அவர்களுடனும் சேர்ந்து நடித்தேன். மேலும் எனக்கு சிறந்த புகழைத்தந்த நாடகம் “சிங்கப்பூர் சிவசம்பு” இதில் கிழவிப்பாத்திரமேற்று பல்நூற்றுக்கணக்கான ரசிகர்களால் பாரட்டப் பெற்றுப் பரிசில்களும் பெற்றேன். இந்நாடகத்தை நெறிப்படுத்தியவர் எனது உள்ளத்தில் என்றும் உறையும் என் ஆசிரியப் பெருந்தகை வைரமுத்து ஆசைப்பிள்ளை அவர்கள் ஆவார். என் கிழவி பாத்திர நடிப்பினைக்கண்டு ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்து பாராட்டினார்.

இவ்வாறு இடைநிலைக்கல்வியில் சிரேஷ்ட தராதரப் பரீட்சையில் திறமைச்சித்திகள் பெற்றும், கலைநிகழ்வுகளில், அதிகஈடுபாடும் காட்டி என்னை ஓரளவு வளர்த்துக் கொண்டயான் உயர்தராதரப்பத்திரம் (H.S.C) பெறுவதற்கான வகுப்பில் கற்பதற்காக விக்ரோறியாக்கல்லூரியைவிட்டு புகழ்பெற்ற கல்லூரியான சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரிக்குச் சென்றேன். இக் கல்லூரியே என்னைப் பல்கலைக்கழகம் அனுப்பியதோடு சமஸ்கிருதபாடத்தில் இந்திய ஜனாதிபதி உயர்திரு. ராதாகிருஷ்ணன் அவரால் வழங்கப்பட்ட பரிசிலையும் பெறவைத்தது. அகில இலங்கையில் பேச்சுப்போட்டியில் (சோமசுந்தரப்புவரின் நினைவுப்பரிசு) இருமுறை 1ம் 2ம் பரிசில்களைப் பெறவைத்தது.

இக்கல்லூரியில் கற்குங்காலத்தில் நாட்டார்பாடல் கச்சேரிகள் பல இடங்களில் செய்யத்தொடங்கினேன். பாடசாலையில் ஒரு முறை வித்துவான் ஆறுமுகம் அவர்கள் தாளம்போட கண்பார்வை அற்ற துரைராசா மாஸூர் கெஞ்சிரா வாசிக்க ஏனைய பக்க வாத்தியகாரர்களோடு யான் நாட்டார்பாடல் கச்சேரி செய்ததை மறக்கமுடியாது. இந் நிகழ்வுகளால் அகில இலங்கை வானொலியிலும் நிரந்தரக் கலைஞராக இடம்பிடிக்க முடிந்தது.

எனக்கு இங்கு கற்பித்த ஆசிரியப் பெருந்தகைகளில் புவியியல் கற்பித்த பேராசான் திரு.வி.சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள்

என்றெஞ்சில் நீங்கா இடம் பெற்றவர். வித்துவான் ஆறுமுகம், பண்டிதர்.நடராஜா, பாலசுந்தரக்குருக்கள், விசுவநாதக்குருக்களை போன்றோரிடம் தமிழும், சமஸ்கிருதமும் கற்றேன். அதிபர் உயர்திரு. ஒறேற்றர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் என்னை 1962ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவில் பேசவைத்தார். இதனால் அன்று விழாவிற்கு பிரதமவிருந்தினராக வருகைதந்த அறிஞரும் அரசியல் பிரமுகருமான திரு.வில்மட்டுபரேரா என்பேச்சைக்கேட்ட பின் என்னைப் பாராட்டினார். புகழுரை சூட்டினார்.

இவ்வாறு பற்பலபுகழினை எனக்கு சேர்த்துத்தந்த ஸ்கந்தாவில் இருந்து 1963ம் ஆண்டு இலங்கைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குப் பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்ளச் சென்றேன். இவ்வருடம் மருத்துவபீடம், பொறியியல், விஞ்ஞானபீடம், கலைப்பீடம் எனப்பல துறைகளுக்கும் அதிகமான மாணவர்கள் சென்றதால் பெறுபேற்றில் இலங்கையில் இரண்டாம் இடத்தை எம்கல்லூரி பெற்றது.

தங்களின் உயர்கல்வி பற்றியும் பல்கலைக்கழக அனுபவங்களையும் கூறுங்கள்.

யான் 1963ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1966ம் ஆண்டுவரை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைத்தறையில் தமிழ், புலியியல், சமஸ்கிருதம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்றேன். யான் ஆர்வத்தோடு கற்குங்காலத்தில் 1965ம் ஆண்டு என் தகப்பனாரை இழந்தேன். “தாயோடு அறுசுவைபோம் தந்தையோடு கல்விபோம்” என்ற கூற்றுக்கு இணங்கத் தந்தையார் போனபின்னும் என் படிப்பிலே பலதடங்கல்கள் ஏற்பட்டாலும் தந்தையார் கூறிவைத்த ஆலோசனைக்கிணங்க மிக ஆர்வத்தோடு கற்றேன். ஒவ்வோர் பாடப்பேராசிரியர்களும் தத்தம் பாடங்களில் சிறப்புப்பட்டம் பெறவேண்டுமென்று விரும்பியபோதும் யான் விரைவில் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய பொதுப்பட்டம் (General Degree) பெறவே விரும்பிக் கற்றேன்.கற்றுத் தேர்ச்சியும் பெற்றேன்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் யான் படிக்குங்காலத்தில் பேராசிரியர்.ச.வித்தியானந்தன் நெறிப்படுத்திய இராவணேசன், நொண்டி நாடகம்(வடமோடி, தென்மோடி) நாட்டுக்கூத்துக்களில் பிரதம பக்கப்பாட்டுக்காரராகப் பங்குபற்றினேன். கலையரங்கில் பல நாடகங்களில் பற்பலபாத்திரங்கள் ஏற்றுப்பலநாடகங்களில் நடித்துப் பாராட்டுப்பெற்றேன். யான் வீட்டு எஜமான் பாத்திரமேற்று நடித்த “முதற்பரிசு” நாடகம் முதற்பரிசைப் பெற்றது என் நடிப்பைச் சிவாஜிகணேசனின் நடிப்போடு ஒப்பிட்டுப்பாராட்டிப் பலர் பேசியதை என்னால் என்றும் மறக்கமுடியாது.

1965ம் ஆண்டு 1966ம் ஆண்டுவரையான இந்துமன்றத்தில் (Hindu Society) செயலாளராக சேவைசெய்து 1965ம் ஆண்டு கார்த்திகை விளக்கீட்டிலன்று குறிஞ்சிக்குமரன் கோயிலுக்கு அடி அத்திவாரம் இட்டோம். யான் இளமையிலேயே கவிபாடும் ஆற்றல் கொண்டவன் ஆதலால் அன்று உள்ளம் உருகி குறிஞ்சிக்குமரன் கோயில் அத்திவார சிரமதானப் பணியைத் தொடங்க முன்பு ஓர் கவிதை பாடிச் சிரமதானப் பணியை மேற்கொண்டோம். அக்கவிதை இன்றும் நினைவில் உளது. 1965-1966 ஆண்டு இந்துதர்மச் சஞ்சிகையிலும் இ.து வெளிவந்தது.

“ஆராதனை நன்கு செய்து
அன்புடன் போற்றி ஏற்றப்
பேராதனை வந்து சேர்ந்த
பெரியநற் கந்தா யுன்னைப்
பாராயணம் புரிந்து நாமும்
பக்தியோடு ஏற்றிப் போற்றும்
சீரான செய்கை தன்னை
மேலாய் வைப்பாய் முருகா!

இவ்வாறு பாடிப்பரவிய முருகன் மேலே பஜனைகள் பக்திப் பாடல்கள், சமயசொற்பொழிவுகள், சங்கீத கதாப்பிரசங்கங்கள்

செய்தேன். இதனால் பேராசிரியர்கள் விரிவுரையாளர்கள் அரசியல் பிரமுகர்கள் அன்பர்கள் யாவர்களது உள்ளங்களில் நீங்கா இடம் பெற்றேன். அன்று என்னைப் பல்கலைக்கழகச் சமூகம் இசை மணியென்றும், இசைக்குஞ்சென்றும் என்னைச் செல்லமாக அழைப்பார்கள்.

என் பல்கலைக்கழக வாழ்வில் கதாப்பிரசங்கம் உட்படப் பல்வேறு இசைத்துறைகளில் பிரபல்யம் பெற்றதோடு எனது நாட்டார்பாடல் இசையைக் கேட்கப் பல்நூற்றுக்கணக்கான என்சக மாணவர்களும், பேராசிரியர்களும், விரிவுரையாளர்களும் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளியூர்களில் இருக்கும் அன்பர்களும் கூடியிருந்து ரசித்துப் பாராட்டியது இன்றும் என்மனக்கண்முன் வருகின்றது. படிக்குங்காலத்திலேயே இலங்கை வானொலியில் நாட்டார்பாடல் இசைநிகழ்ச்சிகள் செய்தேன். இவ்வாறு கதாப் பிரசங்கம், நாட்டார்பாடல், பண்ணிசை, மெல்லிசை யாவற்றிலும் வளர்ச்சிபெறப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் எனக்கு எவ்வளவோ வகையில் உதவியாகவும், அனுசரணையாகவும் இருந்தது. பேராதனைப் பல்கலைக் கழகப் படிப்பினைப் பூர்த்திசெய்து பட்டம் பெற்று எனது சொந்த ஊரான சுழிபுரத்திற்கு வந்ததன்பின் புராணப் படிப்பு, பிரசங்கம், நாடகம், வில்லுப்பாட்டு, மெல்லிசை போன்ற பல்வேறு துறைகளில் ஈடுபட்டேன். இவ்வேளை இலங்கை வானொலியில் பட்டதாரிகள் நூற்றுக்கணக்காக “கிராமிய நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்” (Rural Programs Assistant) பதவிக்கு நேர்முகப் பரீட்சைக்கு வந்து அப்பதவியில் யான் ஒருவனே தெரிவு செய்யப்பெற்று 1967ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1971ம் ஆண்டு வரை கிராமிய இசைத்தயாரிப்பாளராக சேவையாற்றினேன்.

இலங்கை வானொலியில் கதாப்பிரங்கமும் ஏனைய கலைநிகழ்வுகளும்

இலங்கை வானொலியில் யான் சேவையாற்றும் போதும் பல்வேறு துறைப்பட்ட கலைஞர்களோடு தொடர்புகளும் அவர்களது அனுபவங்களும் அறிய வாய்ப்பிருந்தது. பல உள்ளூர் வெளி நாட்டுக் கலைஞர்களைப் பேட்டிகாணும் சந்தர்ப்பங்களும் கிடைத்தன. கதாப்பிரசங்கம் செய்யும் வல்லுனர்களோடு அளவளாவும் வாய்ப்புகள் கிடைத்தன. பல ஒலிநாடாக்களையும் இசைத்தட்டு களையும் கேட்டு ரசிக்க வாய்ப்புகள் பெரிதும் இருந்தன. இதனால் எனது கலை ஆர்வத்தையும் தேடுதல், அறிதல், உணர்தல், தெளிதல் யாவும் பெற்று அதன் முறைகளையும் அனுசரித்து யானும் செய்யத்தெரிந்து கொண்டேன்.

ஸ்ரீ சுவாமிநாததம்பிரான் அளவையூர் பொன்னம்பலம் போன்ற வர்களின் கதாப்பிரசங்க முறைகளையும் கேட்கவும், அறியவும் முடிந்தது. இலங்கை வானொலியில் சேவைசெய்யும் காலத்தில் B.B.C பயிற்சிப் பணிப்பாளர் ஸ்குவட் வவல்ஸ் (stuwad Vavals) அவர்கள் C.B.C யில் சேவையாற்றும் தயாரிப்பாளர்கட்கு ஒலிபரப்பும் முறைகள் பற்றிப் பயிற்சி கொடுத்தார். அவ்வேளை என் நாட்டார்பாடல் நிகழ்ச்சிகளை கேட்டுத்தன் இல்லத்திற்கு அழைத்து விருந்துபசாரம் செய்து மகிழ்ந்தார். இந்நிகழ்வு கலைஞனை கௌரவித்தலுக்குச் சான்றாக அமைகின்றதெனச் சிந்தித்தேன்.

சரி ஐயா! நீங்கள் ஆசிரியராகவும் ஆசிரிய ஆலோசகராகவும் இருந்து சேவையாற்றித் தற்பொழுது ஓய்வு பெற்றீர்கள் என்பதை அறிகின்றோம். தங்களின் ஆசிரிய சேவையில் கதாப்பிரசங்கம் உட்பட ஏனைய கலைகளின் ஈடுபாட்டையும் கூறுவீர்களா?

ஆசிரிய சேவையும் எனது கலைச்சேவையும்

இலங்கை வானொலித் தயாரிப்பாளர் வேவையிலிருந்து ஆசிரிய சேவைக்கு 1971 ஆண்டு அதாவது 28.10.1971ஆம் ஆண்டு பதவியில் அமர்த்தப்பட்டேன். இக்காலத்தில் எனது கலைச் சேவைகளை விபரிக்கில் நீண்டதாக அமையும். என்சேவை விபரத்தைச் சுருக்கமாகத் தருகின்றேன்.

- 1970 – 1972 சம்மாந்துறை மகா.வி
 1972 – 1976 தி. மூதூர் மகா.வி
 1976 – 1977 யா/வட்டு திருநாவுக்கரசு மகா.வி
 1978 – 1992 யா/ விக்ரோறியாக்கல்லூரி
 1993 – 2002 ஆசிரிய ஆலோசகர் வலயம் II,
 வலிகாமம் கல்வி வலயம்

கதாப்பிரசங்கியார் யா/சுழிபுரம் விக்ரோறியார் கல்லூரியில் ஆசிரிய சேவையாற்றும் போது ஆசிரிய தின சிறப்பு நாடகத்தில் ஒரு தோற்றம்

இச்சேவைக்காலம் எனது கலையுலகின் பொற்காலம் எனலாம். பல் நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களுக்குக் கற்பித்ததோடு அவர்களையும் கதாப்பிரசங்கம், நாட்டார்பாடல், நாட்டுக்கூத்து (வடமோடி, தென் மோடி) வில்லிசை, பண்ணிசை, காவடி, கிராமியநடனம், மேடைப் பேச்சுகள், விவாதப்போட்டி, பட்டி மன்றம், கவியரங்கம் போன்ற பலவற்றில் பயிற்சி கொடுத்தும் மேடையேற்றுவித்தும், அகில

இலங்கையில் பரிசில்கள் பெறவைத்தும் பற்பல தனியார் வெளியரங்குகளில் பங்குபற்ற வைத்தும் மட்டற்ற மகிழ்வு கொண்டேன். இக்காலகட்டத்தில் 1971ம் ஆண்டு (28.08.1971) மலாயின் பென்சனர் தொல்புரம் ஆறுமுகம் மகள் லோகாம்பிகையைத் திருமணம் செய்தேன். சிவகௌரி, சிவரஞ்ஜனி, சிவசங்கரன் என்ற பெயர்களைக் கொண்ட பிள்ளைச்செல்வங்களைப் பெற்றுத் திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகளின் ஆசீர்வாதத்தையும் அவர்களுக்காகக் கொடுத்து அவர்களும் இன்று இளங்கலைஞர்களாகத் திகழ்கின்றார்கள். இவ்வாறு எனது குடும்பவாழ்கையும் ஆசிரிய சேவையும் யான் கலையுலகில் ஈடுபட்டுச் சேவையாற்ற உறுதுணையாக இருந்தது.

நல்லை ஆதீனத்தில் பக்கவாத்திய சகிதம் கதாப்பிரசங்கம்.

ஐயா!

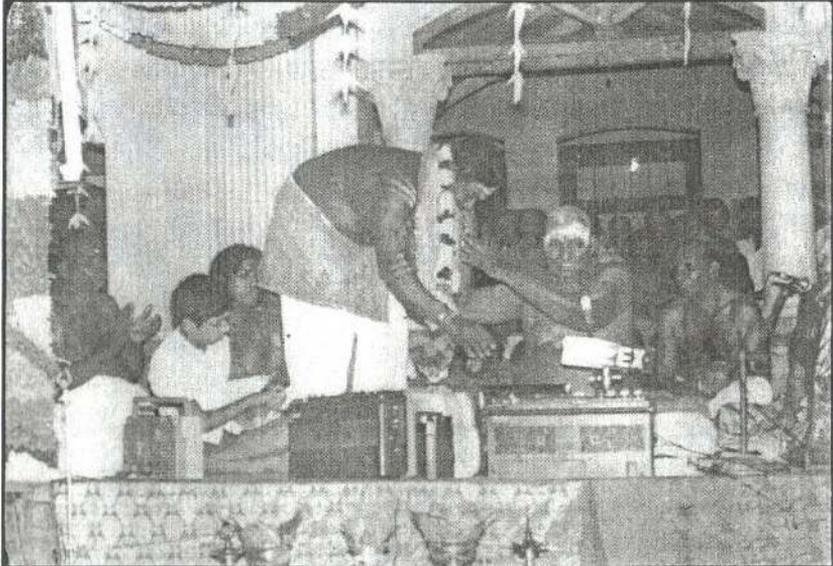
கதாப்பிரசங்கமும் அதில் நீங்கள் முக்கியமாக ஈடுபாடும் காட்டியதற்கான காரணத்தையும் கூறுங்கள்

இசைத்துறையிலே கதாப்பிரசங்கமும் ஒன்றாகும். பண்டு தொட்டு இன்றுவரை இது பேசப்பட்டும் வளர்க்கப்பட்டும் வந்தாலும் ஈழத்தில் ஸ்ரீ சோமசுந்தர பரமச்சாரியார் காலத்திலும் இந்தியா உட்பட உலகநாடுகளில் திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள் காலத்திலேயே உச்ச நிலையடைந்தது. கதை + பிரசங்கம் கதாப்பிரசங்கமாகும். பெரும்பாலும் சமய சம்பந்தமாகவே கதாப்பிரசங்கம் அமையும் கதாப்பிரசங்கம் செய்வதற்கும் சில வரன் முறைகளுள்ளன. எல்லோரும் கதாப்பிரசங்கம் செய்ய முடியாது. குரல் வளம், உரைவளம், இசைவளம், வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல், சபை சந்தர்ப்பம் அறிந்து பேசும் திறன்யாவும் அமைவதோடு சமய கதாப்பிரசங்கம் செய்பவர்கள் ஆசாரசீலர்களாக இருக்கவேண்டும். பிரசங்கம் செய்யும் ஆற்றல் இருந்தாலும் தீயபழக்கவழக்கங்கள் இல்லாமலும் சமயப்பற்றும் இறைநம்பிக்கையும் குருபக்தியும் உடையவராக இருக்கவேண்டும். ஓர் பாடசாலையில் வகுப்பறையில் 30 அல்லது 40 மாணவர்கட்குப் போதிப்பவர் ஆசிரியர். ஓர் மேடையில் பல்நூற்றுக்கணக்கான அன்பர்களுக்கு கதையை விரிந்துரைத்து விளக்குபவர் கதாப்பிரசங்கியார். ஆகவே ஓர் ஆசிரியரின் தகுதியிலும் பார்க்க ஓர் கதாப்பிரசங்கியார் அறிவு வளம், சொல்வளம் சபையைக் கவரும் திறன்யாவும் மேலோங்கி நிற்பவராக இருக்கவேண்டும்.

கதாப்பிரசங்கத்தை செய்யும்முறைகளில் சிறப்புகள் உள்ளன. பிரசங்கியாரின் தோற்றம், பொலிவு, ஆளுமை, சகிப்பு, பொறுமை, சாந்தம் இவையாவும் சிறப்பான தகுதிகளாகப் பிரசங்கியாருக்கு அமையவேண்டும். முத்தமிழும் விரவியும் பரவியும் வரவேண்டும். பேசுந்திறன், பாடுந்திறன், பாத்திரங்களை வெளிப்படுத்தும் போது முகபாவங்கள் பொருத்தமாக அமைய வேண்டும். பொருத்தப்

பாடற்ற முகபாவனையையுடன் முகத்தை வைத்துக்கொண்டு பிரசங்கம் செய்வோர்களாயின் பிரசங்கம் மக்கள் மத்தியில் எடுபடமாட்டாது.

எல்லாவிதமான சிறப்புகளும் பெற்றவராய்த் தெய்வீகப் பொலிவோடு திகழ்ந்த திருமுருககிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகளின் கதாப்பிரசங்கம் சைவஉலகில் பெரும்மதிப்பைப் பெற்றது. அவரது பொலிவும் தோற்றமும், சீரும் சிறப்பும், ஒழுக்கமும் அன்பும், சாந்தமும் அமைதியும், சிரிப்பும், பகிடியும், கூறும் திறனும், ஆற்றலும் கேட்டலும், ரசித்தலும் சிந்தித்தலும், தெளிதலும் எல்லோரையும் கவர்ந்ததுபோல் என்னையும் கவர்ந்தது. ஆதலால் மணிவாசகருக்கு அமைந்த இறைவன் போல் எனக்கு வாரியார் சுவாமிகள் அமைந்தார்.

குருநாதர் திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகளிடம் ஆசீர்வாதம் பெறுதல் 1983ம் ஆண்டு

சரி ஐயா!

கதாப்பிரசங்கியாரான இமயம் போன்று உயர்ந்த திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகட்கும் தங்கட்குமுள்ள தொடர்பிணையாமும் அறிய விரிவாகக் கூறுங்கள்.

என்குருநாதர் வாரியார் சுவாமிகளும் யானும்

சிவபக்தி, பயபக்தி போன்று குருபக்தியும் மேலானதொன்றாகும். குருபக்தியே இறைபக்தியையும் பலபக்தியையும் மேலோங்கச் செய்வது. எனது குருநாதரை 1947ம் ஆண்டு எனக்கு ஐந்துவயதாக இருக்குங்காலத்தில் என் தகப்பனாரோடு யான் சுழிபுரம் பறாணை முருகன் ஆலயம் சென்றபோது அவரைக் காணும் பேறு பெற்றேன். கண்டபொழுதே என் ஆவியும் உடலும் அவர்க்கே அர்ப்பணித்தது போன்ற உணர்வு என்மனதில் தோன்றியது. சுவாமிகள் சுழிபுரம் பறாணை ஆறுமுகசாமியைத் தரிசித்தபோது அழுதார். தொழுதார். அழுதும் தொழுதும் சொன்னார் அவர்கள் கூறிய வார்த்தைகள் இன்று என்நெஞ்சிற்குள் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கின்றது.

ஐயா! அந்த வார்த்தைகளை ஞாபகம் இருந்தால் கூறுங்கள்.

கூறுகின்றேன் :-

“உலகில் யான்கண்ட நிற்கும் ஆறுமுகமூர்த்திகளில் பெருமூர்த்திகள் இருமூர்த்திகள். ஒருமூர்த்தி திருச்செந்தூர் மூர்த்தி! மறுமூர்த்தி சுழிபுரம் பறாணை ஆறுமுகமூர்த்தி திருச்செந்தூர் மூர்த்திதான் பணக்கார மூர்த்தி என்று இருந்தேன். ஆனால் பறாணை மூர்த்தி அவனையும் விஞ்சிவிட்டானே! உருவும் திருவும் அருளும் ஒன்றாய்ப் பொலிந்து விளங்குகின்றதே! ஆறுமுகனைப் பார்க்க ஆனந்தக்கண்ணீர் வருகின்றதே! பேசமுடியவில்லையென்று கண்ணீர் சொரிந்து விம்மி விம்மி அழுதார். தொழுதார். அன்று வியாகரணசிரோன்மணி சீதாராமசாஸ்திரிகள் உட்படப்பலர் சுவாமிகளின் பக்திநிலையைப் பார்த்து மனம் உருகினர். இந்நிலை

அடியேனாகிய என்னையும் ஐந்துவயதில் கவர்ந்தது.ஈர்த்தது.

இதன் பின்னர் தந்தையாருடன் சுழிபுரம் சைவசீலர் முருகேசு சிவப்பிரகாசம் அவர்களுடைய அறுபத்துமூன்று நாயனார் குருபூசை மடத்தோடு அமைந்த இல்லம்சென்று வாரியார் சுவாமிகள் செய்கின்ற கதாப்பிரசங்கம் யாவற்றிலும் யான் பங்குபற்றிக்கேட்டு ஆனந்தப்பரவசம் அடைந்து வந்தேன். பத்துப்பன்னிரு வருடங்கள் நாட்டின் பல்வேறு இடங்களில் பிரசங்கம் கேட்டு இன்புற்றேன். சொற்பகாலம் ஈழமணித்திருநாட்டிற்கு வாரியார் சுவாமிகள் வரவில்லை. இருப்பினும் அவரது பிரசங்கங்களை வானொலியில் தகப்பனாருடன் சேர்ந்திருந்து கேட்டு ஆனந்தப்பரவசமடைவேன்.

இவ்வாறு இருங்குங்காலை சைவகாவலர் சிவலோகர் சேதுகாவலர் அவர்கள் என்னைப் பார்த்து தம்பி மூர்த்தி! நீரும் பிரசங்கம் செய்தால் என்ன என்று கேட்டார்கள். சமஸ்கிருதம், தமிழ் பண்டித வகுப்புக்களில் படிக்கும் நீர் இசையறிவும் பெற்றீர் எனவே பிரசங்கம் செய்யலாமே? என்று வினாவினார். யான் எதற்கும் சந்தர்ப்பம் வரும்போது பார்ப்போமென்றேன்.குருவை நினைந்தேன். என் மனக்கிடைக்கையை வருடாவருடம் சிதம்பரம் யாத்திரை செல்லும் அன்பர்கள் ஆகிய என் உறவினர்கள் வாரியார் சுவாமிகளிடம் நேரில் கூற, அவர் என்னைத் தனது மனத்துள் பூசித்து பிரசங்கம் செய்யும் படி கூறியனுப்பியதோடு யான் இலங்கைக்கு வரும் பொழுது அவனை என்சீடனாக ஏற்றுக்கொள்வேன் என்று அருள்மொழி பொழிந்தார். இதனையான் உறவினர் மூலம் அறிந்ததும் மகிழ்ச்சிப்பிரவாகத்தில் மூழ்கினேன். சுவாமிகளின் திருவருவப்படத்தை வைத்துப் பூசைசெய்வேன். இரண்டாவது தீட்சை பெற்றவனாகிய யான் தியானிக்கும் பொழுதும் சுவாமிகளையும் அனுதினமும் சிந்திப்பேன். வந்திப்பேன்.

உயர்தரப்பத்திர (H.S.C) வகுப்பில் படிக்குங்காலத்திலும் பல்கலைக்கழகத்தில் பழகுங்காலத்திலும் வாரியார் சுவாமிகளை எவ்வாறு ஏகலவன் துரோணாச்சாரியாரை மாணசீகமாக வைத்துப்

பூசித்து வில்வித்தை பயின்றானோ அதேபோல் அடியேனும் வாரியார் சுவாமிகளை என் மனதுள் வருவித்து மானசீக முறையிலே பூசித்து வணங்கி எனது சங்கீத கதாப்பிரசங்கத்தைச் செய்யத் தொடங்கினேன். இந்நிலை கண்டு எங்கள் ஊரில் பிரபல்யம் பெற்ற சிவஸ்ரீ.நடராஜக்குருக்களின் மகனார் சிவஸ்ரீ. சோமசுந்தரக்குருக்கள் எனது சங்கீத கதாப்பிரசங்கத்தை சிறந்தமுறையில் அரங்கேற்றம் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து சுழிபுரம் பறாணை முருகன் ஆலய முன்றலில் 1967ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் எட்டாந்திருவிழாவன்று “வள்ளி திருமணத்தை” அரங்கேற்றச் செய்தார். தனது சொந்தச் செலவிலேயே இந்நிகழ்வை நடாத்தி வைத்தார். அன்று பிரம்மஸ்ரீ.சண்முகரத்தினசர்மா தலைமையில் வியாகரண சிரோண்மணி சிவஸ்ரீ.சீதாராமசாஸ்திரிகள் ஆசீர்வாதவுரை நல்கப் பல்நூற்றுக்கான அன்பர்கள் மத்தியில் பிரசங்கம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. பக்கவாத்தியம் வயலின் வித்துவான் பிரம்மஸ்ரீ.சர்வேஸ் வரசர்மா அவர்கள் வயலின் வாசிக்க, பிரபல மிருதங்க வித்துவான் அமரர்.அம்பலவாணர் மிருதங்கம் வாசிக்கக் காரைநகர் செல்லத் துரை பக்கப்பாட்டிசைக்க பிரசங்கம் நடைபெற்றது. பல அன்பர்கள் கைதொழுது, பாராட்டினார்கள். விபூதிப்பிரசாதமும் அடியேனிடம் வாங்கித் தரித்தார்கள். இவை யாவும் முருகனது அருட் செயலே என்றும் குருவின் ஆசீர்வாதமேயென்றும் என் குலதெய்வமாகிய பறாணை முருகனையும் என் குருநாதன் திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகளையும் நினைந்தேன். தொழுதேன், ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தேன்.

மேற்கூறிய இந்நிகழ்விற்குப்பின் இலங்கையின் பல்வேறு இடங்களில் இராப்பகலாகச் சங்கீத கதாப்பிரசங்கம் ஆலயங்களில் செய்யும் வாய்ப்பினைப்பெற்றேன். நாட்டார்பாடல் கச்சேரி போன்று கதாப்பிரசங்கமும் செய்யும்பேறு பெற்றேன். இந்நிலையில் 1983ம் ஆண்டு என்குருநாதர் வாரியார் சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு கொக்குவில் மஞ்சவனப்பதி முருகன் ஆலயத்திற்கு வரவழைக்கப் பட்டார் உடனே சென்றேன்! கண்டேன்! ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்தேன்! சுவாமிகளின் இருபாதங்களையும் சிக்கெனப்பிடித்தேன்.

சுவாமிகள் அடியேனை வாரியெடுத்து அணைத்துவைத்து அன்பு மொழி பகர்ந்து தனது அன்பை வெளிப்படுத்தினார். யானும் என்குரு பக்தியால் உள்ளம் உருகி ஆனந்தவெள்ளத்தில் மிதந்தேன்.

சுவாமிகளின் காலைப்பூசை 6.00மணிக்கு ஆரம்பமாகும். 5.00 மணிக்கே இரு செவ்விளநீரும் சிறுகுடத்தில் பாலும் என் தொல்புரம் வாரியார் இல்லத்திலிருந்து எடுத்துச்செல்வேன். பூசையில் பங்கு பற்றி சுவாமிகளோடு அவர்போகும்மெலாம் சென்று அவரது சங்கீத கதாப்பிரசங்கத்தையும் இசையையும் கேட்டு மகிழ்ந்து இரவு பதினொருமணிக்கு வீடு வருவேன். சிலவேளைகளில் இரவு இரண்டு மணியும் ஆகும். யான் சுவாமியைப் பார்த்து தங்களோடு இப் பொழுது வருகின்றேன் என்பேன். சுவாமி என்னைப் பார்த்து அடே தம்பி மூர்த்தி! வீட்டில் மனைவி கார்த்திருப்பாள் வீடு சென்று நாளைக்காலை வருவாய் என்பார். என்னிலும் என்குடும்பத்திலும் சுவாமிகளுக்கு இருந்த அன்பையும் பரிவையும் இன்றும் நினைக்கின்றேன்.

ஐயா!

சுவாமிகளிடம் நீங்கள் ஆசீர்வாதம் நேரில் பெற்றதும் தங்களைத் தன் பிரதம சீடனாக ஏற்ற நிகழ்வையும் முக்கியத்துவத்தையும் யாம் அறியலாமா?

நல்லது:- சுவாமிகள் எனக்கு 1983ம் ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்களில் என்னைப் பார்த்து நயனதீட்சையும் என் உடல் தழுவி ஸ்பரிசு தீட்சையும் சுவாமிகள் தன் திருப்பாதங்களை என்சிரசின் மேல் வைத்து திருவடிதீட்சையும் ஆகிய முத்தீட்சைகளையும் தந்து தனது பிரதம சீடனாக ஏற்றுக்கொண்டார். முத்தீட்சையும் இப்புவிவில் யான் பெற்ற பெரும்பேறு. இத்துடன் சுவாமிகள் என்னை விட்டாரா? அடியேனையும் இணுவில் பரராசப்பிள்ளையார் ஆலயம் தொட்டு பல்வேறு ஆலயங்களில் அருகே வைத்து பின்வருமாறு கூறினார்.

“அன்பர்களே!

என்பக்கத்தேயுள்ள என் சீடன் மூர்த்தி சிறிது!
அவன் கீர்த்தி பெரிது! யானோ மூத்தவன்!
என்மூர்த்தியோ இளையவன்!
யான் இனி இலங்கைக்கு வருவனோ தெரியாது!
ஆகவே என் மூர்த்தியைப் பயன்படுத்தி
அவனது பிரசங்கத்தைக் கேட்டு மகிழுங்கள்!”

இவ்வார்த்தைகள் சுவாமிகளின் திருவாயால் கேட்டு
மெய்மறந்து சுவாமி! என்னைப்பற்றி ஏன் புகழ்ந்து கூறினீர்கள்
என்றேன். யானோ ஓர் “பொறுக்கிப்பயல்”என்றேன். எனக்கு இது
விளங்கவில்லையே! ஏன் அப்படிக்கூறுகின்றாய்? உன்னை ஏன்
குறைத்து மதிப்பீடு செய்கின்றாய்? என்றார்.யான் கூறினேன் சுவாமி!
தாங்கள் சொரியும் அறிவு முத்துக்களை யான் பொறுக்கும் பயல்
(மாணவன்) என்றேன். உடனே சுவாமிகள் தன்னுடல் குலுங்கச்
சிரித்து எனது தமிழின் சொல்லாடலைப் பாராட்டினார். (நாட்டின்
நிலையால் இவையாவும் ஒலிப்பதிவான நாடா என்னிடம் இல்லை.
சில அன்பர்கள் தங்களிடம் இருக்கின்றதென்று கூறி
என்கவலையைப் போக்கினர்).

இவ்வாறு சுவாமிகள் என்மீது பாசம் காட்டியதன் பின்பு எனது
பிரசங்க நிகழ்வுகள் ஓகோவென்று சொல்லும்படியாக ஈழத்தின்
பலபாகங்களில் இடம்பெற்றது. ஆயிரக்கணக்கான அரங்குகளில்
பேருரையாற்றினேன். ஆலயங்கள், மடாலயங்கள், ஆதீனங்களில்,
பாடசாலைகள், தனியார் கல்விச்சாலைகள் பலவற்றில் தொடர்
கதாப்பிரசங்கம் பல செய்தேன்.

**திருமுருக கிருபானந்தவாரியாரின் ஆசீர்வாதம் பெற்ற
தாங்கள் ஈழத்தின் பலவிடங்களில் பிரசங்கம் செய்ததோடு
வெளிநாடுகளிலும் பிரசங்கம் செய்ததுண்டா?**

ஆம் யான் கீழைத்தேய மேலைத்தேய நாடுகள் பலவற்றுக்கும் சென்று சங்கீத கதாப்பிரசங்கங்கள் செய்து பல்லோரின் பாராட்டுக்களையும், விருதுகள், தங்கப்பதக்கம், பொன்னாடைகள் பெற்றுக்கொளவிக்கப் பெற்றுள்ளேன்.

மலேசிய நாட்டில் 1986ம் ஆண்டு பிரசங்க நிகழ்ச்சியை பூர்த்தி செய்ததும் பிரசங்கியார் அன்பார்களுக்கு வீழ்த்திப் பிரசாதம் வழங்கல்.

1986ம் ஆண்டு யானும் எனது மூத்தமகள் சிவகௌரியும் மலேசியாவில் ஆறுமாதமும் சிங்கப்பூரில் ஒருமாதமும் அறுபதுக்கு மேற்பட்ட பிரசங்கங்கள் செய்து வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குபற்றினோம். என் மகள் ஒன்பது வயதில் என்னோடு வந்து சுருதிப்பெட்டி வாசித்துப் பக்கப்பாட்டும் பாடினார். மலேசியாவில் புகழ்பூத்த வயலின் வித்துவாட்டி யோகேஸ்வரி நாகலிங்கம் மிருதங்கவித்துவான் முருகபூபதி, அங்கப்பன் போன்றோரும் வயலின் வித்துவாட்டிகள் தென்னிந்திய பத்மாவதி, விஜயலட்சுமி நடராஜா, தனதேவி சுப்பையா போன்றோரும் என் சங்கீத கதாப்பிரசங்கத்திற்குப் பக்கவாத்தியம் வாசித்தார்கள். இவ்வேளை மலேசியாவில் நடைபெற்ற சைவமகாநாட்டிலும் பங்கு பற்றினேன்.

சிங்கப்பூரில் ஒருமாதம் தங்கியிருந்து பல ஆலயங்களிலும் வானொலி, தொலைக்காட்சிகளிலும் கதாப்பிரசங்கம் செய்ததோடு சிங்கப்பூர் வானொலியில் என் பேட்டியும் மூன்று விடயத்திலான சங்கீத கதாப்பிரசங்கமும் இன்றும் வைத்திருக்கிறார்கள். வருடா வருடம் மார்கழிமாதம் “திருவாசகத்தேன்” என்ற பிரசங்கத்தை ஒலிபரப்பி வருகின்றார்கள். இதில் வயலின் வித்துவான் ராம்சதாசிவம் நன்றாக வயலின் வாசித்துள்ளார்கள்.

2002ம் ஆண்டு மேலைத்தேய நாடான பிரான்ஸ் (பரிஸ்) ஜேர்மனி,சுவிற்சலாந்து நாடுகளில் பல்வேறு ஆலயங்களிலும் இந்துமன்றங்களிலும் T.R.D போன்ற வானொலி தொலைக்காட்சி (பரிஸ்) நிறுவனங்களிலும் பேட்டியோடு நாட்டார்பாடல், பிரசங்கம் செய்துள்ளேன். இன்றும் என்னை வரும்படி அழைக்கின்றார்கள். என் உடல்நிலை அங்கு செல்ல மறுக்கிறது. சுகதேகியானால் சிலவேளை செல்லும் வாய்ப்பைப் பெறுவேன்.

ஐயா! தங்களை நீண்ட நேரம் யான் சிரமப்படுத்தவில்லை. தங்களுக்குக் கிடைத்த விருதுகள் கௌரவப்பட்டங்கள் பற்றிக்கூறுவீர்களா?

கூறுகின்றேன்:- எனக்கு இசைத்துறையாலே சிறப்பாகக் கலைத்துறைகளிலே இருபத்தேழு கௌரவ பட்டங்களைப் பெற்றுள்ளேன். யான் பல்கலைக்கழகங்களில் படித்து பட்டம் பெற்றது, B.A, Dip.in.Ed. என்பன. ஆனால் இவற்றைவிட யான் மக்கள் மத்தியிலும் அறிஞர்கள், அமைச்சர்கள் மத்தியிலும் பெற்ற பட்டங்கள் பெருமைக்குரியவை.

ஜோன்.வி.சில்வா மண்டபத்தில் 2004ம் ஆண்டு கலாபூஷண விருது பெறுதல்

நாட்டார் பாடலுக்கு ஆறுபட்டங்கள் கதாப்பிரசங்கத்திற்கு பதினைந்து பட்டங்கள் ஏனைய கலைத்துறைகளுக்கு ஆறு பட்டங்கள் இவற்றிலே நீடித்து யாவரும் கூறும் பட்டங்கள் சிலவற்றைத் தருகின்றேன். பிரசங்கபூஷணம் (பிரபல்யமானது) கலாபூஷணம் (அரசாங்கம்), சிவகலாபூஷணம் (இந்துப்பேரவை) கலாஞானகேசரி (அரசாங்கம்) சிவநெறிக்கலாநிதி (சர்வதேச இந்துபீடம்) பிரசங்கவாரிதி, அருட்சொல்வாரி, ஞானக்கவி

(அளவெட்டி நாகவரத நாராயணன் தேவஸ்தானம்) கலைவாரிதி (சங்காணைப் பிரதேச கலாச்சாரப்பேரவை) கதாப்பிரசங்கமணி (மலேசியா) நாட்டார் பாடல் இசைச்சக்கரவர்த்தி (திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள் 1984ம் ஆண்டு சூட்டிய விருது வாரியார் அடிப்பொடி (இலண்டன் சிவன் கோயில்) இவ்வாறு என் கௌரவப்பட்டங்களைக் கூறவே நீண்டு செல்கின்றது.

சரி ஐயா!

கதாப்பிரசங்கத்தோடு தமிழ் நாட்டார் பாடல்களிலும் உலகப்புக்ம் பெற்றவராக இருக்கின்றீர்கள் இக்கலையை எங்கெங்கு பரப்பியுள்ளீர்கள்.

உலக வானொலிகளில் நேரடியாகச் சென்று பாடிய சில நாடுகள்.

1. 1986 — மலேசியா வானொலி, தொலைக்காட்சி சிங்கப்பூர் வானொலி.தொலைக்காட்சி
2. 2001 ம் ஆண்டு பிரான்ஸ் (பிரிஸ்) T.R.D வானொலி, தொலைக்காட்சி ஜேர்மனி தனியார் தமிழ் வானொலி, பிரித்தானியா (லண்டன்) I.B.C. வானொலி.
3. மலேசியா, கொழும்பு, தமிழ்நாடு, யாழ்ப்பாணம் முறையே நடைபெற்ற சைவமாநாடு, இரண்டாவது உலக இந்துமாநாடு, நான்காவது அனைத்து உலக சைவ சித்தாந்த மாநாடு.உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகளில் பிரசங்கம், ஆய்வுக்கட்டுரை, நாட்டார்பாடற் கச்சேரிகள் செய்து விருதுகளோடு பரிசில்களும் பெற்றுள்ளேன்.

கதாப்பிரசங்கியார் 4வது அனைத்துலக சைவசித்தாந்த மாநாட்டில் பங்குபற்றிய போது.

இலங்கையில் 2வது இந்துமாநாட்டில் இந்துசமய ஆய்வறற்கு முடிந்ததன் பின் ஆய்வாளரான பிரசங்கியாருடன் ஆய்வில் பங்குபற்றிய உலகப்பிரமுகர்கள்

I.B.C வானொலி அன்பர் திரு.செ.நாவரசன் ஜேர்மனிக்கு வந்து ஒலிப்பதிவு செய்து பலமுறை ஒலிபரப்பியுள்ளார்கள். யான் சொல்லாமல் எனது ஒலிநாடாக்களைப் பெற்று வானொலிகளில் ஒலிபரப்பிய இடங்களும் நிறுவனங்களும்.

சீனா பீங்கிங் வானொலி, மொஸ்கோ வானொலி, அமெரிக்க வொயிஸ் ஒவ் அமெரிக்கா, இந்திய திருச்சி வானொலி, லண்டன் B.B.C வானொலி, கனடா ரொறொன்ரா வானொலி ஆகியனவாகும்.

ஐயா! தங்களின் நாடாஒலிப்பதிவுகளும் உண்டா? பிரசங்கத்தில் கைவசம் இல்லை. ஆனால் நாட்டார் பாடல்கள் 2003ம் ஆண்டு வடக்குக் கிழக்கு மாகாணக்கல்வியமைச்சு ஒலிப்பதிவு செய்து வெளியிட்டுள்ளது. என்னையும் பாராட்டிக் கௌரவித்துள்ளது. இதேவேளை என்பிரசங்க ஒலிப்பதிவுகளை இலங்கை, சிங்கப்பூர் வானொலிகள் தனியாகச் சில அன்பர்கள் ஒலிப்பதிவு செய்து இப்பொழுதும் பேணிப்பாதுகாத்து வருகின்றார்கள்.

ஐயா! பிரசங்கத்தின் பயன்பாடுபற்றிச்சற்றுக் கூறுங்கள்

கதாப்பிரசங்கத்தை புனிதமான அழியாச்சொத்தாக யாவரும் நேசிக்கவேண்டும். எத்தனையோ தீயபழக்கங்களை மேற்கொள்வோர் நற்பழக்கமுடைய சீலர்களாக பிரசங்கம் மூலமாக மாற்றம் பெறலாம். இதனை என் குருநாதர் திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகளின் பிரசங்கம் மூலமாக நேரில் கண்டறிந்தேன். பிரசங்கம் கேட்டு பெருங்குடிமகன் சீர்க்குடி மகனாக நல்லகுடும்பம் நடாத்துவதை இன்று காணலாம்.

சைவசமய ஒழுக்கம், உண்மை, தத்துவங்கள் யாவும் மக்கள் மத்தியில் பரப்பக் கதாப்பிரசங்கம் மிக மிக உறுதுணை செய்கின்றது. இன்றைய சமுதாயம் இதனால் கூடுதலாக பயன்பெற வாய்ப்புண்டு.

ஐயா!

கதாப்பிரசங்கத்தின் எதிர்காலப் போக்குப்பற்றி சற்றுக்கூறுங்கள்.

சரி கூறுகின்றேன். கதாப்பிரசங்கத்தை முறைப்படி இப் பொழுது செய்பவர்கள் அருகிவருகிறார்கள். கதாப்பிரசங்கம் ஏனைய பொப்பிசை, சினிமாப்பாடல்கள் சிலவற்றாலும், சில மேடைப் பாடல்களாலும் ஓரளவிற்குப் பாதிப்புற்றாலும் கண்ண தாசன் கூறியது போல “நமக்கும் மேலே ஒருவனடா அவன் நாலுந் தெரிந்த கலைஞளுடா” என்ற உணர்வு, மக்கள் மத்தியில் வரவேண்டும். கடவுள் ஒருவர் இருக்கின்றார் என்ற உணர்வு மேலோங்கினால் சமயங்கள் வளரும். சமயம் வளரச் சிறப்பாகச் சைவம்வளரக் கதாப்பிரசங்கம் உறுதுணைசெய்யும். இதனை வளர்க்க ஆலயங்களும் மடாலயங்களும் துணைநிற்க வேண்டும். ஆலய திருவிழா உபயகாரர் கொஞ்சம் மனந்திருந்தி ஒத்துழைப்பு நல்க வேண்டும். மேலைநாடுகளில் சைவம் வளர்கிறது. ஆனால் இன்று ஈழத்தில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டில் சைவத்தின் போக்குகள் பல மாறுகின்றன என்பதை மனம்வருந்திக் கூறுகின்றேன்.

ஐயா! இதற்கான பரிகாரம் உண்டா? உண்டு. மக்கள் மத்தியில் கதாப்பிரசங்கக்கலை வளர்ச்சியடைய வைக்கவேண்டும். பாடசாலை தொட்டுப் பல்கலைக்கழகம் வரை கதாப்பிரசங்கம் பெருமைபடுத்தப்பெறவேண்டும். மேலும் வலிகாமம் கல்வி வலயத்தில் உள்ள சங்கானைக் கல்விக் கோட்டத்தில் நான் சைவசமய ஆசிரிய ஆலோசகராக சேவையாற்றும் காலப்பகுதியில் ஆண்டு தோறும் சைவசமயச் செயற்பாட்டுப் போட்டிகளை நடாத்தி வந்தோம். குறிப்பாக இப்போட்டிகளில் திருமுறைப்பண்ணிசை, புராணபடனம், கதாப்பிரசங்கம், தொண்டுபெயர்முறை, நீதிச் செய்யுள்மனைப் போட்டி என்பன அமையப்பெற்றுள்ளன. இப்போட்டிகளின் மூலம் மாணவரிடையே சைவசமய ஈடுபாட்டினை மேன்மையடையச் செய்தோம். இருப்பினும் தேசியரீதியில் நடாத்தப்படும் தமிழ்தினப்

போட்டிகளில் கதாப்பிரசங்கப்போட்டி உள்வாங்கப்படுமாயின் எதிர் காலத்தில் கதாப்பிரசங்கம் வளர்ச்சியடைய உறுதுணையாக இருக்கும் என அடியேன் எண்ணுகின்றேன். இவ்வாறு ருந்தால், ஆலயம் வளரும் சமயம் வளரும் சிறப்பாகச் சைவசமயம் வளரும் கதாப்பிரசங்கமும் மக்கள் மத்தியில் பரவும்.

ஐயா!

இறுதியாகத் தங்களிடம் ஓர் கேள்வியைக் கேட்க விரும்புகின்றேன். இதனோடு தங்களின் பேட்டியையும் பூர்த்திசெய்ய விரும்புகின்றேன்.

கேளுங்கள்:-

தங்களின் பின் கதாப்பிரசங்கத்தை வளர்க்க யாராவது வாரிசுகள் உண்டா?

நல்லகேள்வி. எனக்குச் சீடர்கள் இருவர் உளர். ஒருவர் என்னிலும் இருபது வயது கூடிய எண்பத்து மூன்று (83) வயது மூதாட்டி மலேசியாவில் இருக்கிறார். அவர் பெயர் பரமேஸ்வரி. யான் 1986ல் மலேசியா சென்றபோது என்னிடம் பயின்று என்னைத் தன் குருவாக ஏற்றுக்கொண்டார். யானும் அருளாசி செய்து சிஷ்யை ஆக ஏற்றுக்கொண்டேன். ஆனால் என்போன்று அவர் கதாப்பிரசங்கம் தற்போது செய்வதில்லையென அறிகின்றேன். காரணம் முதுமை.

மற்றையசீடர் என் குருநாதராகிய திருமுருககிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகளால் பெயர்கூட்டப் பெற்றவரும் ஓரளவிற்குச் சங்கீதஞானம் (வடஇலங்கை சங்கீதசபை மிருதங்கம் ஆசிரியர் தரம் சங்கீதம் ஐந்தாம் தரம் கற்பவரும்) உடையவரும் என்னோடு சேர்ந்து கதாப்பிரசங்கத்தில் பங்குபற்றி வருவருமான என் மகன் சிவசங்கரன் ஆவார். வலிகாமம் கல்விலையத்தில் அமைந்துள்ள சங்காணைக் கோட்டம் ஆண்டுதோறும் நடாத்தும் சைவசமயச் செயற்பாட்டுப் போட்டிகளில் பலமுறை கதாப்பிரசங்க நிகழ்வில் முதலாம் பரிசுகளை சுவீகரித்தவருமாவார். எனது இரண்டாவது

சீடரான இவர் எதிர்காலத்தில் சிறப்புற்று வரவேண்டுமென்று முருகனையும், குருநாதரையும் வேண்டித் செய்கின்றேன். இன்னும் சில சீடர்களை உருவாக்க எனக்கு விருப்பம், ஆனால் குருபக்தி, ஆசாரசீலமுறை, கல்வி, இசைஞானம் என்பவற்றில் யான் மிகவும் சிரத்தையுடையவன். சீடராக வருபவரிடம் இதனை யான் எதிர் பார்க்கின்றேன். மேலும் கதாப்பிரசங்கம் அருகிப்போகாமல் என்குல தெய்வம் சுழிபுரம் பறாளை முருகன் அருள்பாலிப்பான் என்ற நம்பிக்கையோடு என் குருவின் திருவடிகளைத் தியானித்து இந்தப் பேட்டியையும் பூர்த்தி செய்துகொள்ள விரும்புகின்றேன்.

ஐயா!

உடல்நிலையில் தளர்ச்சி பெற்றாலும் உளநிலையில் உறுதிபெற்ற தாங்கள் கதாப்பிரசங்கம் பற்றி யாம் அறியச் சிரமம் பாராது பேட்டி அளித்ததற்கு நன்றிகூறி, இருக்கைகூப்பி வணங்கி விடைபெறுகின்றேன்.

சிவரஞ்ஜனி :- வணக்கம் ஐயா!

பிரசங்கியார் :- வணக்கம் பிள்ளாய்!

தருமையாதீனம் 26வது குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சண்முகதேசிய ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகளுடன் கதாப்பிரசங்கியார்.

நிறைவுரை

ஆத்மீகபணி ஆற்றும் வாய்ப்பு பலருக்கு பிறவியிலேயே கிடைக்கிறது. சுழிபுரம் நடேசன் சிவசண்முகமூர்த்தி அவர்களுக்கு கடவுள் கொடுத்த அரிய கொடை என்றும் போற்றுதலுக்குரியது. அன்னார் அவர்களின் தோற்றப்பொலிவே தெய்வீகமானது. சிறுபராயம் முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை தன் ஆற்றலை வெளிப்படுத்திய நன் மாணாக்கனாக திகழ்ந்தார். புகழ் பூத்த சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியில் மாணவனாக கற்கும் காலத்திலேயே அதிபர் ஒரேற்றர் சுப்பிரமணியம், வைசர் சிவசுப்பிரமணியம் போன்ற பேரறிஞர்களின் பாராட்டைப் பெற்றார். பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் செல்வநாயகம், பேராசிரியர் வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை போன்ற பெருமக்களிடம் ஆழக்கற்றவர். பல்கலைக்கழக வாழ்வில் பிரபல்யமான மாணவனாகத் திகழ்ந்த இவர் இலங்கை வானொலியின் இணைந்து தன் வெண்கலக் குரலால் பல்லாயிரம் நேயர்களின் பாராட்டைப் பெற்றார்.

கதாப்பிரசங்க மரபின் மீதும், கிராமியப்பாடல் இசை, நாடகத்துறையிலும் அதீத ஆர்வம் கொண்ட அன்னார் மிக இளம்வயதில் ஆத்மீக விரிவுரைகளை ஆற்றத் தொடங்கினார். அருள்மொழிஅரசு திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் அவர்களின் சீடராக மானசதீட்சை பெற்று அவரது பாணியில் இலங்கை முழுவதும் கதாப்பிரசங்கத்தை நாடாத்திப்பல பாராட்டைப் பெற்றார். இலங்கையில் இவர் பெற்ற பிரபல்யம் சிங்கப்பூர், மலேசியா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகள் பலவற்றுக்குச் சென்று பெரும் பாராட்டைப் பெறவைத்தது. இசையோடு கூடிய இனிய குரல்வளம் இறைவன் இவருக்கு கொடுத்த வரப்பிரசாதம் எனலாம்.

எந்தவொரு நிகழ்சியிலும் மக்களை தன் வசப்படுத்துகின்ற

ஆற்றல் அவரது தனித்துவம் எனலாம். புரான இதிகாச வரலாறுகளை தெளிவுறக்கற்று பலநூறுபாடல்களை மனனம் செய்து கற்றோர் சபையில் பெரும் மதிப்பு பெற்றவர்.

இவருக்கு கிடைத்த பட்டங்கள் விருதுகள் பல. தான் கற்ற பாடசாலைகள், தன்னை ஆற்றுப்படுத்திய ஆசிரியர்கள், ஆத்மீகப் பெரியவர்கள், கலைஞர்கள் அனைவரையும் மாணசீகமாக மதிக்கும் பண்பு இவரிடம் யாம் கண்ட மிக உயர்ந்த பண்பாடு என்று கூறுவதில் ஆனந்தம் அடைகிறேன்.

எவரது இன்ப துன்ப நிகழ்வுகளிலும் தவறாது கலந்து கொண்டு ஆறுதல் செய்வார். தன் இனிய இசை வளத்தால் நன்மை, தீமை நிகழ்வுகளில் இவர் பாடும் திருவாசகம் மக்களின் உள்ளத்தைத் தொடும். எவருக்கும் தீமை எண்ணாத இப்புண்ணிய பிறவியின் பிரிவு குறித்து யான் மிகவும் கவலையடைகிறேன்.

கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அன்னாரோடு பழகும் வாய்ப்பு பெற்றவன் யான். என்னைப் போன்றவர்களின் வளர்ச்சியைக்கண்டு பாராட்டி பெரும் சபைகளில் எங்களை பெருமைப்படுத்தி வளர்த்த நல்லபண்பாட்டினை என்றும் மறக்கமுடியாது.

இவரது பிரிவுச் செய்தி அறிந்ததும் கொட்டும் மழையிலும் இவரது இல்லம் தேடிச் சென்று இறுதி வழிபாட்டில் கலந்துகொள்ளும்பேறு எனக்கு கிட்டியது. எல்லாத் திறமையும் நிறைந்த அற்புதக் கலைஞரை எம்மண் இழந்து விட்டது. அவரது சிரித்த முகமும் இனிய இசையோடு கூடிய உரையும் அகத்தில் நிறைந்திருக்கின்றது. என் செய்வது பிறந்தவர்கள் யாவரும் என்றோ இறப்பது திண்ணம். இது இயற்கையின் நியதி. இந்த உண்மை அனைவரும் அறிந்ததே. எனினும் நல்லதொரு கலைஞன் நாடறிந்த வித்தகன் பலநூறு மக்கள் கூடும் சபையில்

மக்களை மகிழ்வித்தவர். இம்மண்ணை விட்டு செல்கையில் மரணம் பற்றிய வெறுப்பு எம்மை வேதனைப் படுத்துகிறது. சிவசண்முகமூர்த்தி ஐயா அவர்கள் ஆற்றிய ஆன்மீகப்பணி அவரை என்றும் இறையடியில் ஆற்றுப்படுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை. அன்னாரது நினைவாக அவரது வாழ்வியலை சித்தரிக்கும் விடையங்களை “கதாபிரசங்க கலையும் நானும்” என்ற அரியநூலை அவரது குடும்பத்தவர்கள் வெளியிடுவது பாராட்டுக்குரியது. இந்நூல் ஈழத்து கதாபிரசங்க மரபை மீளவும் நினைவூட்டுவதோடு ஒரு கலைஞனின் வாழ்வு சந்தித்த சிறப்புக்களை சவால்களை பீறர் அறியக் கூடியதாக இந்நூலை அமைந்துள்ளமை வரப்பிரசாதமாகும்.

கதாபிரசங்கமரபு அருகிவரும் இவ்வேளையில் அவ்மரபின் நெறிமுறையை மீளவும் விதைப்பதற்கு இந்நூல் பயன்தர வாய்ப்புண்டு. கலைஞர்கள் கடவுளின் உச்சப் படைப்புக்கள். கலைஞர்களுக்கு இறப்பு இல்லை என்பார்கள்.

ஏதோரு வடிவத்தில் மக்களிடையே இவர்கள் வாழ்வார்கள் என்பது உறுதி. இதை உணர்ந்து இறைவனே படைத்தான் இறைவனே எடுத்தான், இறைவனே எடுப்பான் இறைவனே கொடுப்பான் என அடிக்கடி தன் உரையில் சொல்லிய சொல் வல்லாளன் சிவசண்முகமூர்த்தி ஐயா அவர்களை நினைத்து விண்ணோக்கிய வழிபாடுகளை காணிக்கையாக்கி அமைகிறேன்.

செஞ்சொற் செல்வர்

கலாநிதி ஆறுதிருமுருகன்

(தலைவர் ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தெல்லிப்பழை

தலைவர் சிவபூமி அறக்கட்டளை.)

கதாப்பிரசங்கத்தை புனிதமான அழியாச்
சொத்தாக யாவரும் நேசிக்கவேண்டும்.
எத்தனையோ தீயபழக்கங்களை
மேற்கொள்வோர் நற்பழக்கமுடைய
சீலர்களாக பிரசங்கம் மூலமாக
மாற்றம் பெறலாம். இதனை என் குருநாதர்
திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகளின்
பிரசங்கம் மூலமாக நேரில் கண்டறிந்தேன்.
சைவசமய ஒழுக்கம், உண்மை, தத்துவங்கள்
யாவும் மக்கள் மத்தியில் பரப்பக்
கதாப்பிரசங்கம் மிகமிக உறுதுணை
செய்கின்றது. இன்றைய சமுதாயம்
இதனால் கூடுதலாக பயன்பெற வாய்ப்புண்டு.

-கலாபூஷணம் ந. சிவசண்முகமூர்த்தி